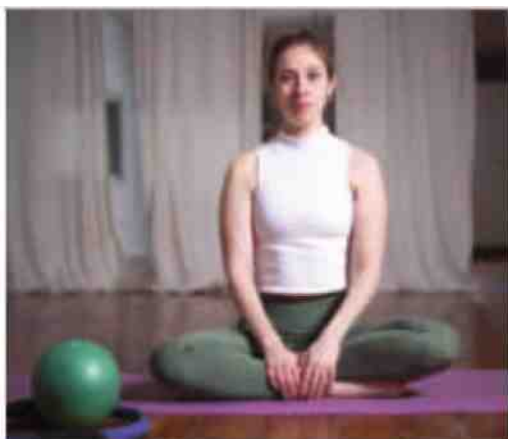

26.04x29.05	1	עמוד 18	ידיעות השרון - כפר סבא	01/2022	80147687-1
בית חולים לוינשטיין - 2119					

המבחן של יעלה

יעלה דנציגר, מורה לחינוך גופני מרעננה, נפלה במדרגות וניצלה בנס. עכשיו היא חוזרת ללמד ומדברת על השיקום הממושך // 18

רעננה | בגלל קערת קורנפלקס: מורה מבית הספר שקד מעדה, נפצעה ונותחה

ההתרסקות וההתאוששות

יעלה דנציגר, ספורטאית ומורה לחינוך גופני, שהתמודדה בחייה עם פציעות ספורט, לא האמינה מה יקרה לה בגלל נפילה ביתית במדרגות. צלחת שהייתה בידה ונשברה פצעה אותה בצוואר סמוך לעורק הראשי, משם החל מסע שכלל ניתוח מורכב ושיקום ארוך שנמשך עד היום

בני קימרון

היא ספורטאית ורקדנית מילדותה וכיום מורה לחינוך גופני, מדריכת אקרובטיקה ופילאטיס; אבל הפציעה שאשפזה אותה כשני בתי חולים, דרשה ניתוח מסוכן ושיקום ממושך במרכז הרפואי לוינשטיין, והשבתה אותה מפעילות במשך חודשים רבים – לא הייתה ספורטיבית כלל וכלל. זה לא קרה לה תוך כרי קפיצת פליקי פלאק לאחור, אלא בתאונה ביתית מפתיעה. יעלה דנציגר (26) מרעננה עוסקת בפעילות גופנית מגיל צעיר, היא בוגרת וינגייט וכיום מורה לחינוך גופני בבית הספר שקד, שבו למדה כילדה. אחר הצהריים היא מאמנת אקרובטיקה ואקרואנס, מדריכה פילאטיס ולומדת לתואר שני בחינוך גופני.

כל הפעילויות הספורטיביות שלה נעצרו בדיוק לפני שנה וחורש. "הייתי בבית, הכנתי לעצמי משהו לנשנש, ועליתי לחדר שלי במדרגות כשאני נושאת בידי קערת קורנפלקס וכוס תה", היא נזכרת. "פתאום פספסתי את אחת המדרגות, מעדתי, נפלתי קדימה והשתטחתי על המדרגה, תוך שאני ממשכה לאחוז בקערה ובספל. הם התנפצו לשברים כשניסיתי לאסוף אותם, הבחנתי שהיד השמאלית שלי קופצת הצידה ואני לא מצליחה להרים אותה למעלה. ואז הבחנתי שכל החור לצדה שלי ספוגה ברם. השברים חדרו לצוואר שלי, במרחק סנטימטר מהעורק הראשי. מיד הבנתי שזו לא פציעה קלה. צעקתי, הוריי הגיעו מהקומה הראשונה, ראו מה קרה והזיקו אמבולנס".

ניתוח מסובך

בבית החולים "מאיר" טיפלו בעצירת הדימום ובסגירת הפצע, ואחרי המישה ימים כשהיא מחוברת לצינור ניקוז שוחרר לבי תה. הבעיה ביד לא אובחנה ולא טופלה, והיא המשיכה לחוש בכאבים, זימים חשמליים ועקצוצים. היא הופנתה לאיכילוב, ונוירולוג שברק אותה אבחן פגיעה עצבית חמורה. הת-

יעלה דנציגר השבוע. "לא משנה כמה זמן זה ייקח, אחזיר את היד לתפקוד מלא"

השיקום בלוינשטיין צילום: פרטי

משתפר בהדרגה. "אחרי הפציעה התקשיתי לבצע פעולות בסיסיות כמו להתלבש או לחפור את הראש. כיום היד התחזקה, אך עדיין לא חזרה לקדמותה".

השיקום הממושך

לדברי דנציגר, ההתקדמות איטית: "בכל יום אני מגלה יכולות חדשות, אבל עדיין מנועה מעמידת ידיים או פליק פלאק לאחור. הרור פאים בולמים אותי ואומרים לי שלא אעשה דברים מסוכנים, ואני הרי באה מאקרובטיקה. אני יודעת שלפני עוד תקופה ממושכת של התמודדות עם שיקום העצב, שצריך להשקיע עבודה רבה. בכל יום אני חשה שיפור, יש עוד דרך ארוכה לעשות. עם זאת לא בטוח שהיא תחזור למצבה שלפני הפציעה".

ועדיין נותרו גם הצלקות בצוואר וברגל. "בכל פעם שאני מביטה בצלקות, הן מזכירות לי כמה תעצומות נפש צריך כדי להתמודד עם הפציעה. הפציעה והתהליך שעברתי נתנו לי להבין כמה כוחות יש לי. אמרתי לעצמי שאחזיר את היד לתפקוד מלא. לא משנה כמה זמן זה ייקח, שום דבר לא יעצור אותי".

ד"ר אמיר חיים:

"חלון זמן מוגבל"

ד"ר אמיר חיים, רופא בכיר במחלקה לשיקום אורתופדי, במרכז הרפואי לוינשטיין, מספר: "יעלה התקבלה לטיפול ביחידה לאשפוז יום במרכז הרפואי לוינשטיין וכי תה למעטפת טיפולית שכללה אבחנה קלינית וטיפול שיקומי רב-מקצועי מצוותי הפיזיותרפיה, הריפוי בעיסוק והפיזיולוגיה. במקביל נוצר קשר עם היחידה לשחזור עצב היקפי במרכז הרפואי תל אביב. במקום רים כאלה יש חלון זמן מוגבל שבו ניתן לבצע שיחזור ניתוחי של העצב. שיתוף הפעולה בין הצוות המנתח לצוות השיקומי הוא מכפיל כוח וחיוני להצלחת הטיפול".

"כיום לאחר הניתוח והליך השיקום, נרשם שיפור משמעותי במצבה של יעלה. העצבוב המוטורי חוזר לשריר בחלקו הגדול, ומבחינה תפקודית יעלה שבה לתפקוד כמעט מלא בגוף. חשוב לציין, כי גם למטופלת היה חלק חשוב בהצלחת הטיפול. לאורך התקופה היא עברה בקפדנות וקידמה את ההליך הטיפולי".

"אחרי הפציעה התקשיתי לבצע פעולות בסיסיות כמו להתלבש או לחבוך את הראש. כיום היד התחזקה, אך עדיין לא חזרה לקדמותה. ההתקדמות איטית, בכל יום אני מגלה יכולות חדשות"